

Zločin na Drvenoj pijaci u Vukovaru

12. studenog 2009. godine – sjednica žalbenog Vijeća Vrhovnog suda RH

Vijeće:

Sutkinja Zlata Lipnjak Bosanac, predsjednica Vijeća
Sutkinja Ileana Vinja, članica Vijeća, sudac izvjestitelj
Sutkinja Melita Božičević-Grbić, članica Vijeća
Sudac Žarko Dundović, član Vijeća
Sudac Dražen Tripalo, član Vijeća

Sudski savjetnik: Zdravko Stojanović

Tužitelj: Jasmina Dolmagić, zamjenica Glavnog državnog odvjetnika RH

Branitelj : Zlatko Jarić, odvjetnik iz Vukovara

Predsjednica Vijeća konstatirala je nazočnost svih pozvanih, kao i promatrača OSCE-a i Documente.

Sutkinja izvjestiteljica žalbenog Vijeća Vrhovnog suda RH je sustavno izložila tijekom prvostupanjskog postupka, kao i razloge žalbe i žalbene prijedloge.

Vijeće Županijskog suda u Vukovaru je nakon ponovljenog postupka 22. siječnja 2009. optuženog Slobodana Raića proglasilo krivim zbog kaznenog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl. 120. st. 1. OKZ RH, počinjenog protupravnim zarobljavanjem, te mu je izreklo kaznu zatvora u trajanju od 2 godine i 6 mjeseci.¹

Na citiranu presudu optuženik je po svom branitelju izjavio žalbu zbog:

- pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja,
- povrede kaznenog zakona.

U žalbi se navodi kako sud prvoga stupnja u provedenom ponovljenom postupku nije otklonio nedostatke na koje mu je ukazao VSRH² te da nije otklonio optuženikovu obranu prema kojoj je oštećeniku u trenutku zarobljavanja pružio medicinsku pomoć neidentificirani „sanitetlija“, također

¹ Podsjetimo se da se optuženog Slobodan Raić optužnicom ŽDO-a Vukovar, broj: K-DO-28/06, od 02. ožujka 2007. godine, izmijenjenoj 06. travnja 2007. godine, na glavnoj raspravi 08. svibnja 2007. godine, podneskom od 11. veljače 2008. godine i na glavnoj raspravi 20. siječnja 2009. godine (izmijenjen činjenični opis optužnice, na način da se optuženik više ne tereti za propuštanje pružanje liječničke pomoći), tereti da je 16. studenog 1991. u jutarnjim satima, u Vukovaru, prilikom oružane agresije tzv. JNA i paravojnih postrojbi na RH, protivno čl. 3. st. 1. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. i čl. 75. st. 2 i st. 6. Dopunskog protokola Ženevskih konvencija od 12. kolovoza 1949. o zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba (Protokol I), kao pripadnik paravojnih postrojbi naoružan poluautomatskom puškom zajedno s još tri nepoznata pripadnika paravojnih postrojbi u jednoj razrušenoj kući na Trgu Drvena pijaca pronašao i zarobio civila Slavka Batika, u dobi od 48 godina, koji je očigledno bio bolestan i u teškom psihofizičkom stanju, te ga je odveo do jedne kuće u tadašnjoj Proleterskoj ulici i predao nepoznatim pripadnicima tzv. JNA i paravojnih postrojbi, na koji način ga je protuzakonito lišio slobode i zatvorio i nakon čega mu se gubi svaki trag, te ni do danas nije pronađen.

pripadnik JNA. Navodi se da optuženik s pravom dovodi u sumnju je li trebao pružati kakvu dodatnu liječničku pomoć oštećenom, koji je već imao svježe zavijenu ruku i nogu, tim više jer je očekivao da će oštećenik biti medicinski zbrinut od strane pripadnika JNA kojima je bio i predan, te da je odvođenjem htio oštećenika skloniti dalje od ratišta i na taj ga način spasiti.

U žalbi optuženik navodi kako smatra da se radi o sudjelovanju u oružanoj pobuni, a ne o ratnom zločinu, te da bi se radi toga trebao primijeniti oprost. Podsjeća na subjektivni element kaznenog dijela navodeći kako optuženik nije mogao postupati s izravnom namjerom.

Temeljem svega navedenog optuženik traži preinačenje presude ili ukidanje presude i vraćanje predmeta prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odlučivanje.

Na presudu je žalbu izjavio državni odvjetnik zbog odluke o kazni.

Smatra da je izrečena kazna preblaga te da okolnosti koje prvostupanjski sud smatra olakotnim nemaju karakter olakotnih okolnosti te da je trebalo izreći kaznu bez primjene odredbi o ublažavanju kazne.

Optuženik se po branitelju pisanim putem očitovao na žalbu DO-a, s prijedlogom da sud odbije žalbu tužitelja.

Državni odvjetnik se nakon iznošenja navoda žalbi, očitovao na način da je naveo kako olakotne okolnosti nisu takve jačine da dovedu do ovakvog ublažavanja kazne, dakle, do izrečene kazne od 2 godine i 6 mjeseci.

U završnoj riječi branitelj je naveo da ostaje kod navoda žalbe, da se u konkretnom slučaju radilo o sklanjanju oštećenika sa ratnog područja te kako je optuženik postupao po zapovjedi do trenutka kada je oštećenog predao pripadnicima JNA.

Optuženik je u završnoj riječi naveo je da se ne smatra krivim te da je on žrtva.

Izvjestava sa sjednice: Tino Bego, Documenta.

Sjednici su prisustvovali promatrač OEES-a te Tanja Vukov, promatračica Documente.

² Podsjetimo se da je VSRH Rješenjem broj: I Kž-740/08 od 30 listopada 2008. godine prihvatio žalbu optuženog Slobodana Raića te ukinuo prvostupanjsku presudu i predmet vratio sudu prvog stupnja na ponovno suđenje. Istim rješenjem naloženo je da prvostupanjski sud u ponovnom postupku otkloni nedostatke te nesporno utvrdi je li optuženik propuštanjem da oštećeniku osigura liječničku pomoć postupio suprotno Ženevskoj konvenciji o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. te Dopunskog protokola te Konvencije. No kako je u izmjeni optužnice od 20. siječnja 2009. ispušten navod o nepružanje pomoći, tako se opt. Raića više niti nije teretilo za tu radnju.